

DSM 2-3 2004.
Det betyder 12 år sedan.

DSM 4 2005.
Det betyder 11 år sedan.

DSM 3-4 2008.
Det betyder 8 år sedan.

DSM 4 2013.
Det betyder 3 år sedan.

Den exkluderande ÅSIKTSKORRIDOREN

JAN GILLBERG

Ingen yrkesgrupp har samma möjligheter att marknadsföra sin förträfflighet som journalistskrået. Och ingen yrkesgrupp utnyttjar dessa möjligheter på ett lika oförbehållsamt sätt som just journalisterna. Det gäller inte minst utan snarast i synnerhet journalisterna i Sverige.

Ta exempelvis Expressens chefredaktör **Thomas Mattsson**. Minst en gång i veckan fyller han en hel sida i tidningen, där han med stor ordrikedom framhäver sin och sina kollegers förträfflighet.

Vad som gör denna exploatering av massmedial förträfflighet – ett av tidens favorituttryck – “*problematis*” är att den fått det offentliga rummet att krympa och ersättas av en allt smalare “*åsiktskorridor*”.

Men inte bara det. Stora och – som det med inte sällan stor fördröjning visat sig - viktiga för att inte säga för samhället livsavgörande frågor, ges inte utrymme i den debatt och åsiktsbildning, som de förträffliga och rättänkande inom journalistskrået rör över.

På detta sätt har stora och viktiga frågor kommit att gälla som “*icke-frågor*” - sådant som det skall talas tyst om eller som rentav skall aktivt förtigas. Så länge

detta visat sig vara möjligt. En del av dessa frågor har med tiden vuxit till problem av en dimension att det inte längre går att förtiga dem. Det har blivit alltför uppenbart för “*vanligt folk*”. Ibland så uppenbart att det – trots **Main Stream Medias** (MSM:s) motsträvighet - omsider kommit att förändra den politiska kartan.

Några av dessa frågor har DSM varit tidigt ute att ta upp till belysning. Et exempel är de åtta sidor – i detta nummer av DSM återgivna som **OMTRYCK** – DSM (2/2005) ägnade åt de varningsord om Europas islamisering som riktades i tre i Tyskland då just utkomna böcker.

Artikeln skrev jag när jag fortfarande hyrde en skrifvarstuga (ett ombyggt höns- hus i anslutning till en bondgård ett stycke från Verden). En härlig och för åtskilligt skrivande inspirerande tid. Att komma till – som jag kallade det – Lilla Huset var som att – långt ifrån det instängda svenska debattklimatet – få ett reningsbad.

Det är nu 11 år (!) sedan jag skrev och publicerade artikeln. Jag menar att den inte minst i dagens Sverige erbjuder nyttig och tankeväckande läsning.

En annan DSM-artikel det kan vara värt att påminna om är en artikel i fem avsnitt, där jag varnar för utvecklingen av en allt djupare systemkris väsentligen skapad av en alltför långt gående politisering av samhället på bekostnad av utrymmet för människornas möjligheter att rå sig själva.

Individuella välfärdskonton var en idé – bland annat utvecklad i Nya Zeeland – för att möta denna utveckling, som närmare presenteras i artikeln. Här ges intressanta ingångar till “*nytänk*”, något som svensk politik är i skriande behov av. Artikeln publicerades i DSM 2-3/2004. Således för 12 år sedan.

Kan Sverige anses vara en rättsstat? Det var något som tidigare **SÄPO**-chefen **Anders Eriksson** ifrågasatte i ett längre DSM-samtal. Detta med hänvisning till den i Sverige skrämmande låga uppläringsprocenten vad gäller brott. Samtalet publicerades i DSM 4/2005. Erikssons ifrågasättandet känns nog så aktuellt idag som för 11 år sedan. Även vad som i övrigt sägs i detta samtal borde vara nyttig läsning för inrikesminister **Anders Ygeman** och rikspolischef **Dan Eliasson**.

Efter Berlinmurens fall 1990 tystnade den svenska försvars- och säkerhetspoli-

tiska debatten och har strängt taget lyst med sin frånvaro fram till icensättandet av den nu sedan en tid pågående kampanjen för ett successivt närmande till NATO med fullt medlemskap som slutmål. I DSM har dock ett stort antal artiklar i frågor gällande försvars- och säkerhetspolitiken publicerats. I DSM 2/2014 återfinns en lista på 29 sådana artiklar. Den linje som DSM drivit och driver kommer till tydligast uttryck i min artikel "Stabiliteten i Europa främjas av Skandinavisk Försvarsunion" (DSM 4/2008). Att som nu kampanja mot Putins Ryssland och för NATO-anslutning är att undergräva är inte att främja en sådan stabilitet – tvärtom.

Även när det gäller "kravallerna i Folkhemmet" var DSM tidig i sin analys.

Av dessa exemplifieringar framgår att DSM varit tidigt ute i sina opinionsbildande ambitioner vad gäller flera stora och viktiga frågor – frågor som det hade varit bra om MSM hade visat intresse långt tidigare än vad som nu kommit att ske. Det har heller inte hänt att någon av MSM:s högt arvoderade journalister uppmärksammat dessa tidskriftens ambitioner.

Inte heller har någon inom MSM i åsikts- och tryckfrihetens namn reagerat på att **Statens Kulturråd** i alla år avslagit DSM:s år efter år återkommande ansökan om kulturtidskriftsstöd. Detta i strid med **Europakonventionen om mänskliga rättigheter Artikel 10**:

"Var och en har yttrandefrihet. Denna rätt innefattar åsiktsfrihet samt frihet att ta emot och sprida uppgifter och tankar utan statlig inblandning."

Att bevilja vissa tidskrifter (tidskriften **Expo** beviljades nu senast av statliga myndigheten Statens Kulturråd ett tidskriftsstöd på 450 000 kronor) men inte andra (DSM fick avslag på sin ansökan) måste anses vara en form av "statlig inblandning" i den åsiktsbildning som sker genom olika tidskrifter och deras spridning. Att inblandningen i vissa fall är "positiv" och i andra fall "negativ" måste i sammanhanget anses vara ovidkommande. Hela systemet med statlig bidragsfinansiering av tidningar och tidskrifter måste anses stå i strid med en från statlig inblandning fri åsiktsbildning.

Vem blir först inom MSM att reagera på att Expo beviljades ett statligt stöd på 450 000 kronor, medan DSM fick avslag på sin ansökan?

Fotograf: Jan Gillberg

Några citat hämtade från DSM-samtal med Anders Eriksson

(SÄPO-chef 1994-2000)

I en ett längre (fyra trycksidor) DSM-samtal förklarade tidigare SÄPO-chefen Anders Eriksson att Sverige inte kan anses vara en rättsstat. Det var 2005. Här några citat hämtade från samtalet:

"Det är dessvärre så att upplklaringsprocenten i Sverige är skrämmande låg. --- Och då skall man veta att av de brott, som leder till att man får fast en person, är det inte alla som blir föremål för någon åtgärd från samhällets sida – vare sig straff eller annan åtgärd."

"Under ett stort antal år har det (upplklaringsprocenten) varit en fallande andel och nu är vi nere på en bottennivå."

"Med en så låg upplklaringsprocent och med så många fall, där polisen inte vidtar några utredningsåtgärder alls, då är det tveksamt om Sverige kan sägas vara ett rättssamhälle."

"Jag menar att man genom att inte vidta åtgärder i tid kommit i den situationen. Politikerna har inte kunnat hantera situationen, trots att de sett att vi har haft en stadigt sjunkande upplklaringsprocent."

"Vi måste få andra organisatoriska strukturer i rättsväsendet, som gör det möjligt för polis, åklagare och domstolar, att hinna med att ta hand om de brott som anmäls. I dag är det så att i tre av fyra fall, där människor anmäler brott till polisen, vidtar polisen inga som helst åtgärder."

Detta var således 2005, för 11 år sedan. Till detta kommer all den brottsighet, som går att härleda till alla invandrare, som inte lyckats finna sig till rätta i det svenska samhället med en för dem främmande kultur.